

[Henning Philipsen.]

ningen ind, at man søger varige løsninger, for det er det, man ikke gør; man søger ensidige løsninger set i forhold til sit eget politiske synspunkt, og det er i orden, men så sig dog det i stedet for det modsatte. Jeg synes, det ville være mere reelt.

Jeg vil gerne acceptere hr. Christophersens forklaring om, at der ingen ændring er i venstres holdning. Jeg har heller ikke kunnet konstatere nogen ændring, jeg har heller ikke kunnet konstatere, at venstre har en boligpolitik overhovedet. Lad os nu se den på bordet. Ærlig talt: ikke kun boligministeren, ikke kun folketingets boligudvalg og ikke kun en tilfældig del af Boligselskabernes Landsforening har krav på at få at vide, hvad ministeren vil. Jeg synes ærlig talt, folketinget og befolkningen har krav på det for en gangs skyld.

Arne Bjerregaard (Kr.F):

Jeg må først sige, at jeg er da glad for, at socialdemokraterne og de radikale endnu ikke har barslet med deres boligforslag, og at det vil blive fremlagt til almindelig drøftelse, så vi andre også kan få en vis indflydelse på, hvad der kan stå af mærkværdigheder i dette forslag.

Hr. Henning Philipsen mente, at jeg ikke havde læst deres forslag, det havde måske været for overfladisk, og at de ikke var ensidige osv. Nu har hr. Henning Philipsen ved tidligere lejligheder prøvet at forklare mig det, men selvfølgelig, man kan jo let overse småting, så han har formentlig glemt det. Jeg forstod, at han ikke gjorde indsigelse imod dette, at man fra S' og SFs side sagde, at vi sigter imod et frit boligmarked på parcelhusområdet, men ikke på det almennyttige boligbyggeris område, og hvis det er rigtigt, så har jeg jo stadig væk ret i, at der er en ensidighed, for når man vil tage parcelhusspørgsmålet ud af selvangivelsen, som man siger, så ligger der i den langsigtede målsætning her, at man helt og fuldt vil lave et frit boligmarked. Det kommer i alt fald ikke ind over finanspolitikken og ind-

komstpolitikken, allerhøjest over pengepolitikken.

Så må jeg endvidere spørge: er det da meningen fra S' og SFs side, at man vil opheve boligsikringen, rentesikringen osv. inden for almennyttigt boligbyggeri, så det bliver et helt frit boligmarked på hele området? Jeg er tilfreds, hvis jeg får et positivt svar herpå, for så er vi enige i den boligpolitiske målsætning.

Kaj Hansen (DKP):

Fru Kirsten Jacobsen var meget forundret over, at jeg ville foreslå, at den sidste rate fra boligforliget af 1966 skulle bortfalde i den private udlejningsmasse. Nu er jeg ikke så forundret over fru Kirsten Jacobsens standpunkt. Tilsyneladende er det ejendomsbesiddernes interesser, det drejer sig om; for mit vedkommende er det lejernes interesser, og dér har vi måske en meget naturlig arbejdsdeling.

Men derudover vil jeg gerne sige, at jeg kan sove helt roligt om natten, når den rate bortfalder, for nu har ejendomsbesidderne imellem de to vurderinger haft en inflationsgevinst på 103 mia kr., og de behøver ikke ligefrem at have både i pose og i sæk. Hvis det skulle vise sig, at fru Kirsten Jacobsen hellere vil være med til at inddrage disse inflationsgevinster på disse ejendomme, kan hun snart komme til at medvirke, idet der fremkommer et sådant forslag her i folketinget, og så kan vi jo diskutere den sag videre.

Boligministeren sagde lidt forsigtigt, at det, det drejede sig om for det almennyttige boligbyggeri, var en kursændring. Nu har jeg desværre en fornemmelse af, at den kursændring skal gå i retning af, at det skal blive dyrere at bo i det almennyttige boligbyggeri. Jeg synes, man må gøre op med den forestilling, at en bolig er noget, der kan betragtes på samme måde som et farve-tv, en røremaskine eller en anden brugsgenstand. Det dækker også dem, der taler om et frit boligmarked, for de vil også betragte boligen som en vare. Man bør betragte boligen som en social faktor, og der bør også